

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Zenobivs Et Zenobia. 30. Octob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

in nobis est, referamus. Demus Deo non modò, quæ
 anobis exigit, sed prorsus omnia, quæ ipsi dare pos-
 sumus. Deus nemini concedit in liberalitate, & haud
 dubiè vel in hac vita centuplum accipiemus.

3. Emicatitem divina potentia in rebus creatis, quæ
 omnes parent DEO, sic, ut præter naturam suam a-
 gant, cum jubet præpotens rerum omnium Domi-
 nus. Divinæ voluntati nihil resistit. Anime mi? quo
 usque Deo resistes? quousque quiesces? in bonis crea-
 tis, ut in ultimo fine? utere quidem, sed non abutere
 bonis terrenis, & per creaturas ascende ad creatorem.
*Disce amare creatorem, ne teneat te, quod ab illo factum est,
 & amittas eum, à quo ipse factus es.*

S. ZENOBIVS ET ZE-
 NOBIA.

30. Octob.

*Ut digni habeamini in regno Dei pro
 quo & patimini. ad Thessal. 2. Epist.
 cap. 1. v. 5.*

A Deste hæredipetæ filii & dilapidare (né-
 que enim hoc jam vetabimus) patrimo-
 nia vestra à Zenobio nostro discite. Iste ubi
 hæreditatem paternam adiit, totam hanc in
 pauperes & ægros intra non multos dies effu-
 dit. Quid frontem contrahitis tam subito a-
 vari? rectiùs poterat sua locare quàm celo,

T 4

quò,

quò, quidquid accipiunt, fidæ pauperum manus ferunt? Sed & viventis etiamnum manus munificam remunerare Deo placuit, quando arte medicandi tantâ imbuit, ut vel ad tactum ejus omnes passim morbi fugerent, ac deinde in patria urbe Ægis pontificali pedo, palmâ denique gloriosâ ornavit. Hanc ille scilicet Lysia Proconsuli inter omnia tormenta victor extorsit. Et fortè ab equuleo pendens cassas tyranni minas despiciebat, cum Zenobia etiam soror Zenobia accurrit, & verò eodem tam forti sanguine se prognatam jactans sociâ Germano se junxit. Lysias utrumque in ferreum lectum injici & subjici ignem jussit. Sed hunc Cœlû mitiore rore facilè temperavit. In fornacem succensam post hæc abjecti iterum flammam triumpharunt. Superis acclamantibus & certos esse beatitatis jubentibus. Meruere ergo laurum, quâ ut coronarentur, capita securi submiserunt. *Ex Metaph.*

M E D I T A T I O.

Cœlum labore venditur.

1. **N**E nos ita amemus, ut putemus nobis cœlam gratis datum iri. Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Terra hæc locus est prælii, non quietis. Sancti viam cœli sudoribus, lacrymis & sanguine consperserunt. Oportuit Christum pati, & ita

& ita intrare in gloriam; nos verò (quæ nostra ignavia est) gratis petimus, quod Christo & sanctis omnibus tanti stetit.

2. Quidquid agis, quidquid pateris, sanè leve quidpiam est, si comparetur vel cum eo, quod meretur Deus, vel cum eo quod Christus passus est, ut tibi viam muniret ad cœlum. Quare age, patere æquò & alacri animo: nam *quod tribulationis sustines, momentaneum est, quod gloria præstolaris æternum est.* Petr. Dam.

3. Jugum Christi suave est, durissima vero mundi servitus. Quid non agit miles honoris. causâ? auri famæ quibus periculis mercatorem objicit? quid non molitur vesano amore percitus, ut voti compos fiat? quibus demùm artibus extorquetur Principum gratia? Tu ipse quid non agis, quid non pateris, ut vanitatis servias & voluptati? quando nã Dei gloriæ & tuæ salutis studebis, ut adhuc mundo & corpori studuisti?

S. VVOLF GANGVS Episcopus.

31. Octob.

Debemus autem nos firmiores, imbecillitates infirmorum sustinere, & non nobis placere. Paul. ad Rom. cap. 15.

S Tellam parturire sibi Mater Wolffgangi videbatur. Non sefellit, Wolffgangum peperit

T s